

нашитѣ дѣца тѣй да бѣхѣ послушны и на гласа ни сѣкога ухо да давахѣ!“

Едно момченце посмѣи да хване отъ пиленцата едничко, пò отъ близо да го преглѣда; но тя малка гадинка начена плачевно да пици; а на писъка отгорѣ майка ѝ съ разперены крыле са впуща, и, бърза като стрѣла, хвърля са връхъ малкото безстрахливче, което оплашено надава колкото може выкъ. Тя му изкълвавваше очитѣ ако не бѣше ѝ пуснало тутакси пиленето. Момченцето го изгълчѣ баща му, а майка му каза на мѣжа си: „Глѣдай съ каква безстрашливость тази чюдна гадина бране свойтѣ си дѣчица! То е за насъ добра и хубава поука, то трѣба да ни бѣде на ухото обица, на насъ, майкытѣ.“

Сѣкогажъ кога кокошката изпѣпреше нещо сгодно за пиленцата, побързваше да ги свыка; а тѣ бързишкомъ около ней са собирахѣ. Ако бѣше потрѣбно, тя разкълваваше изпѣпреното нещо преди да го подаде на пиленцата, и сѣки са чудеше дѣто тѣзи толкози малкы гадинкы, нея сутрина излупены, можахѣ да тичать и да са хранять самичкы.

Презъ нея минута слънцето са скры задъ единъ голѣмъ облакъ, а сичкытѣ пиленета са затѣкохѣ да са скрыжѣть подъ крылетѣ на